

sensibilité»). Σχετίζει τον τρόπο του αισθάνεσθαι («avoir même la pensée») του ποιητή με την ζωή της Αιγύπτου. Εξετάζει με έξυπνη διείσδυση τον ρυθμό της ποίησής του. Πλησιάζει τον Καβάφη στον Βαλερύ, και παρατηρεί ότι μπορεί να γίνει «tout un travail de confrontation» σχετικά με τους δύο αυτούς ποιητές. Μιλεί για στοιχεία στωικά μέσα στο Καβαφικό έργο. Επανέρχεται στην στενή σχέση που βρίσκει ότι υπάρχει μεταξύ της Αιγυπτιακής ζωής και του έργου του Καβάφη. Πραγματεύεται το θέμα της Καβαφικής ειρωνείας. Δεν συμφωνεί με τη γνώμη ότι η ποίηση του Καβάφη είναι απαισιόδοξη. Κάνει την παρατήρηση, «Cavafy est beaucoup moins paradoxal qu'on veut le croire, mais au contraire vrai, profond et honnête. Réduit à sa seule compagnie, il ne semble pas avoir jamais triché avec lui même»). Τον θεωρεί κατ' εξοχήν μοντέρνο ποιητή. Ο κ. Πετρίδης στο ίδιο φύλλο της *Liberté* δημοσιεύει καλές μεταφράσεις τριών ποιημάτων του Καβάφη – «Μονοτονία», «Τρώες», «Ιθάκη».

Ιούνιος 1931, τεύχ. 6, σ. 208

«Πνοή»

13

Το περιοδικό *Πνοή*, που κυκλοφορεί από το 1928 έως και το 1930, είναι μάλλον έντυπο νέων. Ποιήματα δημοσιεύουν ο Τέλλος Άγρας, ο Τεύκρος Ανθίας, ο Αντώνης Γιαλούρης, ο Κώστας Δαρρίγος, ο Αναστάσιος Δρίβας, ο Μίνως Ζώτος, ο Μανώλης Κανελλής, ο Ορέστης Λάσκος, η Σοφία Μαυροειδή-Παπαδάκη, η Δώρα Μοάτσου, ο Στέφανος Μπολέτσης, η Ρίτα Μπούμη [-Παπά], η Μαρία Πολυδούρη, ο Βασ. Χανιώτης και ο Γιάννης Χονδρογιάννης – αν αποσιωπήσουμε τις συνεργασίες των παλαιότερων: Παλαμάς, Μαλακάσης, Σικελιανός, Σπαταλάς κλπ. Να υπογραμμίσουμε τη μεταθανάτια δημοσίευση του ανέκδοτου ποιήματος «Κυριακή» (1929, τεύχ. 4, σ. 1) του Καρυωτάκη.

Πεζογραφήματα δημοσιεύουν οι: Άγγελος Τερζάκης, Βάσος Δασκαλάκης, Μιχάλης Ράπτης, Νίκος Σαράβας (που πέθανε πολύ νέος) και Ναπολέων Παπαγιωργίου.

Κείμενα κριτικής, εκτός από τον Άγρα, δημοσιεύουν οι: Κώστας Δαρρίγος, Τάκης Μπαράς, Κλέων Παράσχος, Άγγελος Τερζάκης, Γιάννης Χονδρογιάννης, ενώ υπάρχουν και ανώνυμα σχόλια.

Αρκετές μεταφράσεις που δημοσιεύονται ανώνυμα αφορούν σε συγγραφείς που δεν είχαν αξιόλογη πορεία. Κάποιες άλλες όμως αξίζει να αναφερθούν όπως: *Σιωπή* του Emil Despax σε μετάφραση Μ. Πολυ-

